

ringer over de enkelte Individer, hvis Antal ikke vil være stort, og følgerig den Sum, dertil vil medgaae, heller ikke betydelig. — Idet jeg slutter dette mit Foredrag her, anbefaler jeg det til det høitærede Things Opmærksomhed, og dersom jeg kan finde Samstemmighed derfor, er det min Hensigt at fremkomme med et Endringsforslag i Forbindelse med andre arede Medlemmer, som have samme Mening som jeg, hvis jeg ellers kan finde Opmuntring dertil fra den høitærede Ministers Side.

Lehmann: Hvad der har bevæget mig til allerede nu at bede om Ordet, er, for strax at erklære, at saaledes som den arede 8de Landsthingsmand for 2den Kreds (B. Christensen) her idag har udviklet det Hensyn, der burde tages til Lovforslagets nærværende Stilling, kan jeg derimod ikke have Noget at erindre. Jeg skal desuden bringe i Erindring, at jeg sidst kun paa Grund af den ubetingede Almindelighed, hvori han fremsatte sin Paastand, fandt det høist nødvendigt øieblikkeligt derimod at gjøre nogle Erindringer. Det er aldeles vist, at et Lokammersystem ikke kan gaae, uden at der tages meget stort Hensyn i den ene Afdeling til den anden Afdelings Beslutninger; men den Bemærkning, jeg troede det aldeles nødvendigt at gjøre, var den, at, skal dette have nogen Betydning, maa dette Hensyn være gjensidigt, og jeg har derfor ikke den allerfjerneste Tvivl om, at det jo vist bestemt vil blive anerkjendt af Folkethinget, som jeg tør paastaae, at Landsthinget i den Retning især har udviklet en endogsaa meget betydelig Virtuositet. Jeg skal dertil bringe i Erindring, at hvis virkelig dette Hensyn skulde gaae saa vidt, at hvad der var vedtaget i det ene Thing, ogsaa derved skulde være vedtaget i begge, da vilde derved ikke blot de forskjellige Statsmagter komme i Urede, men hele Organismen vilde vise sig hensigtsløs, da Hensigten og Meningen med den gjentagne Overveelse og de fra forskjellige Standpunkter hjemlede og ved Grundloven berettigede Afstemninger jo dog er, at de skulde have Noget at betyde, og altsaa faae praktisk Indflydelse. Jeg henviste derfor netop med Hensyn til nærværende Tilfælde paa de Forskjelligheder, der i saa Henseende vilde gjøre

sig gjældende, idet jeg selv erklærede, at saafremt Folkethinget havde taget en fra Regleringens Forslag forskjellig Beslutning derhen, at det havde indskrænket det Beløb, som den troede at kunne anvende til dette Diemed, vilde det for mig have været tilstrækkelig Grund til ikke derom at reise nogen Tvivl, idet jeg maatte erkende, at Bevillingen i allerfuldeste Maal henhører til Rigsdagen, og at det altsaa var en Erklæring fra en af Rigsdagens Afdelinger, som før os, selv om vi her maatte være tilbøielige til at gaae videre i saa Henseende, maatte være af en sær Betydning; men at jeg ikke troede, at dette Hensyn paa samme Maade og med samme Styrke kunde gjøre sig gjældende, naar Uenigheden ikke angik den Sum, der ønskedes anvendt til dette Diemed, men derimod den Fordeling, som deraf skulde finde Sted, idet jeg troer, at det ikke kan modsiges, ligesom det heller ikke er blevet modsagt, at ligesom Rigsdagen er den naturlige Bærg for Skatteydernes Interesser, saaledes er omvendt Regjeringen den naturlige Bærg for Embedsstanden og den, der bedst, om ikke alene, kan overflue de relativt forskjellige Behov, hvilket hos Regjeringen samler sig til et Overblik over det Hele, hvorimod den Enkelte er nødsaget til at abstrahere fra de concrete Tilfælde, der netop falde i hans Erfaring. Vi kunne ikke gjøre Andet; thi det er en Selvfølge, at det er høist tilfældigt, hvilke Erfaringer vi komme til at støde paa. Overflue hele Forholdet kan Ingen uden Regjeringen, og jeg har derfor troet, at det vilde paa et andet Sted blive betragtet som noget særdeles Betydningsfuldt, at her ikke er Tale om Bevillingens Størrelse, men om Noget, der baade fra Landsthingets og Folkethingets Side maa erkjendes som Noget, der nærmest vedkommer Regjeringen, og Noget, som den bedst kan bedømme, og at Folkethinget, hvis Endringsforslaget vedtages, ingenlunde vil oversee, at af de tre Statsmagter ville ialfald da de to være enige. Vel har en æret Landsthingsmand (Drejer) i den Anledning gjort opmærksom paa, at Finansministeren har udtrykkeligt bedet os om at affee fra dette Hensyn. Det er et gjensidigt Galanteri, der ikke kan Andet end røre os. Vi støtte